

[Vagn Bro.]

gennem fingre med farten. Det er kommet mig for øre — jeg tør sige fra meget autoritativ side, og jeg har søgt selv at kontrollere rigtigheden af det, og jeg tror, det stemmer — at det gang på gang viser sig, at når færdselspolitiet, der har gjort en fortræffelig indsats i sommer — nu er det jo blevet mindre talstærkt — kommer åbenlyst i uniform og i deres egne kendte vogne eller motorcykler, går alt pænt på den strækning, hvor de kører og 20—30 km foran og bagved, men når de møder ikke-uniformerede og i lejede vogne, går det desværre på en noget anden måde. Selvfølgelig er det udmærket at gå åbent til værks, men når den forbryderiske hensigt — altså forstået på rette måde — som jo er den, vi efter moderne straffeopfattelse skal til livs, først viser sig rigtigt, når man tror, der er fred og ingen fare, så må jeg spørge den højtærede minister, om det ikke på en måde er at gøre grin med borgermusikken. Skulle man dog ikke i et par år lade de personer, der trodser lov og ret, føle, at de aldrig kan være sikre? Dette gælder ikke mindst i perioder, hvor færdselskorpset er mindre fuldtalligt.

Fra samme sikre kilde, som jeg er rede til at opgive, men som jeg ikke mener det nødvendigt at nævne her, blev det oplyst, at når færdselspolitiet optrådte uden uniform i almindelige vogne, var det ikke ualmindeligt, at lastvogne med påhængsvogn på strækningen København—Roskilde var oppe på 80—90—100 km. Vi kæmper jo alle for en bedre færdselskultur, men når det, jeg her har fremdraget, viser, at der i virkeligheden kun er tale om en fernis, mener jeg, at vi i betragtning af de ulykker, der er sket, må prøve et stykke tid at gå frem på den måde, at enhver, der overtræder loven, risikerer, at der i en af de biler, der kommer forbi ham, sidder en af politiets repræsentanter.

Må jeg sluttelig gøre en enkelt bemærkning til den højtærede undervisningsminister; den skal ikke blive lang. Det er i øjeblikket meget besværligt at få tandlæger til tandklinikkerne rundt omkring i provinsen. Hvor man har egentlige tandklinikker med fast tandlægepersonale, er sagen i orden, men dér, hvor man må bruge deltidsarbejdet, er der sket opsigelser. Her har

vi igen det mærkelige, at der opstår blokade, skønt det efter kommunernes mening er en overmåde rimelig lønning, der gives.

De fleste, der studerer her i landet, det gælder også tandlægerne, studerer jo ikke, hvadenten de er velstillede eller ej, for deres egen pung; staten yder overmåde store tilskud, disse mennesker har fået deres eksamen på det danske samfunds bekostning, og det er vel også rimeligt. Den højtærede minister ved, at jeg gerne vil regne mig til liberalisterne, og at jeg også gerne vil regne mig til dem, der siger, at folk skal have lov til at søge arbejde, hvor de vil, altså når de selv har betalt deres uddannelse; men det forekommer mig, at de skylder den danske stat i stedet for straks at rejse over sundet, hvor lønningerne er højere og kronkursen er højere, i nogle år at gøre en turnustjeneste herhjemme. Jeg mener, at det var et rimeligt krav, et krav, man iøvrigt kunne stille til dem, inden de begyndte deres undervisning. Så meget synes jeg vi har lov til først og fremmest at tænke på vort eget folk. Jeg ved, at i øjeblikket er mange skolemyndigheder betænkelige ved, at deres skoleklinikker må lukke, selvom der er budt en overmåde god betaling, fordi adskillige af de unge er gået på den anden side sundet. Derfor vil jeg gerne have lov at rejse dette spørgsmål her.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Det ærede medlem hr. Vagn Bro siger, at han er liberalist, og samtidig vil han indøve færdselskultur med et spanskrør. Vi har opgivet spanskrøret i skolerne, men nu skulle det altså indføres i trafikken. Vi skulle have hemmeligt politi til at skabe den kultur, der mangler på vejene. Jeg tror ikke, det ville tjene noget godt formål; i hvert fald ville det ikke fremme færdselskulturen at bruge politimæssige og navnlig hemmelige politimæssige metoder.

(Kort bemærkning).

Vagn Bro: Jeg tror, at det ærede medlem meget ofte misforstår mange udtryk og mange begreber. Spørgsmålet om at være liberalist opfatter jeg derhen, at man skal være det på rette måde, nemlig således, at man mener, at menneskene kan gøre, hvad